Pierre de Coubertin
Άνθρωπος του Αθλητισμού

Father Didon (1840-1900)

Μετέτρεψε τις ιδέες του Coubertin σε πράξη στο κολέγιο του στο Παρίσι.

Εμπνευστής του συνθήματος:
<<Citius – Altius – Fortius>>
(γρηγορότερα – ψηλότερα - δυνατότερα)

Απογοητευμένος από την ήττα της Γαλλίας στον πόλεμο του 1870/71, ο Coubertin θεωρούσε ότι οι λόγοι για την κατάρρευση αυτή βρίσκονταν στη «φυσική αδυναμία των Γάλλων». Ο ίδιος αρνήθηκε μια στρατιωτική καριέρα η οποία ήταν προορισμένη γι' αυτόν και ανακάλυψε στον αθλητισμό «την πηγή για μια εσωτερική βελτίωση της δύναμης των νέων...»

Οι κύριοι άξονες της προσπάθειας του Coubertin να εισάγει τον αθλητισμό στην κοινωνία ήταν:

- ο αγώνας του για την είσοδο του αθλητισμού στα σχολεία,
- η ανάπτυξη της «ωφέλιμης γυμναστικής» του,
- η πραγματοποίηση του συνθήματος «Αθλητισμός για όλους»,
- η έναρξη και ίδρυση πολλών συλλόγων και αθλητικών σωματείων,
- η έκδοση πολλών άρθρων σχετικά με την αθλητική παιδαγωγική.

«Όλες οι αθλητικές δυνατότητες για όλους...»

Ο Coubertin ανέπτυξε μια νέα κοινωνική αρχή του αθλητισμού: ό αθλητισμός αποκτά ένα κοινωνικό και ηθικό έργο και η αθλητική προπόνηση γίνεται προπόνηση για μια κοινωνική και ηθική ζωή.

Ο Pierre de Coubertin αναγνωρίζει:

«Στο παρελθόν ο αθλητισμός ήταν συνήθως μια ενασχόληση για τους πλούσιους και αργόσχολους νέους. Εδώ και 30 χρόνια εργάζομαι για να μην τον αφήσω να γίνει μια τακτική διασκέδαση της μικροαστικής τάξης. Είναι σημαντικό αυτή η διασκέδαση να βρει το δρόμο της στην εργατική τάξη.»
(Lettres Olympiques – Gazette de Lausanne 13.08.1919)

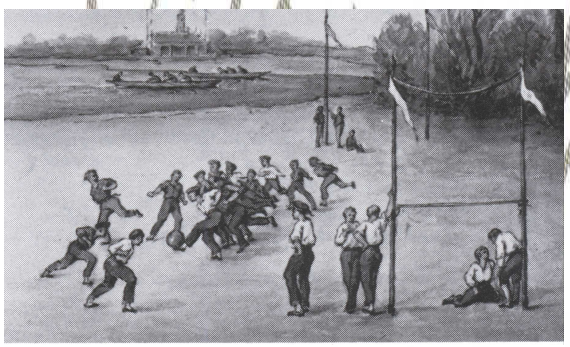

1892-Παίζοντας ποδόσφαιρο σε σύλλογο: καινοτομία, χωρίς πολλή αρχική υποστήριξη

Υδατογραφία του πατέρα του Coubertin, Charles, που δείχνει τη γέννηση της αθλητικής ενασχόλησης των νέων: κωπηλασία στο Σηκουάνα, ποδόσφαιρο στο Bois de Boulogne

«Η χρήσιμη γυμναστική»

Εμπνευσμένος από τη νέα βιομηχανική εποχή και το νέο πραγματιστικό τρόπο σκέψης ο Coubertin προσπάθησε να εισάγει αθλητικές ασκήσεις με ένα φυσικό και αβίαστο τρόπο στη ζωή του ανθρώπου. Τα σημαντικότερα κριτήρια γι' αυτό ήταν:

- κατάλληλο κίνητρο,
- χαμηλό κόστος,
- εύκολος τρόπος εκμάθησης,
- και η ικανότητα διατήρησης όσων έχουν επιτευχθεί για ένα χρονικό διάστημα.

«Μια ποδοσφαιρική ομάδα σε κάθε ενορία, - ένα γυμναστήριο και ένα γήπεδο με αποδυτήρια σε κάθε χωριό – μια πισίνα σε κάθε πόλη – αγώνες ιππασίας και πυγμαχίας όποτε είναι δυνατόν – ένα μουσικό τμήμα σε κάθε αθλητικό σωματείο – όσο το δυνατόν λιγότεροι κανόνες, ιεραρχία και διακριτικά σήματα – όχι πολιτική, όχι παρατάξεις, όχι «ηγέτες» εκτός του κόσμου του αθλητισμού.»

«Αθλητισμός – Όχι πολυτέλεια»

«Ο αθλητισμός δεν είναι ούτε είδος πολυτελείας, ούτε μια δραστηριότητα για τους αργόσχολους, ούτε καν η μυϊκή αντιστάθμιση της πνευματικής εργασίας. Μάλλον είναι, για τον καθένα από μας, μια απλή πηγή εσωτερικής βελτίωσης η οποία δεν καθορίζεται από εργασιακές δραστηριότητες. Είναι, τελικά, η κληρονομιά όλων μας, και η απουσία της δεν μπορεί να υποκατασταθεί από τίποτα άλλο.»

Ο Pierre de Coubertin ήταν ένας από τους πρώτους ανθρώπους στον κόσμο που θεωρητικοποίησαν τον τομέα του αθλητισμού και τον προσδιόρισαν ως μια αναντικατάστατη αξία της εκπαίδευσης.

Για το λόγο αυτό αξίζει τον έπαινο.
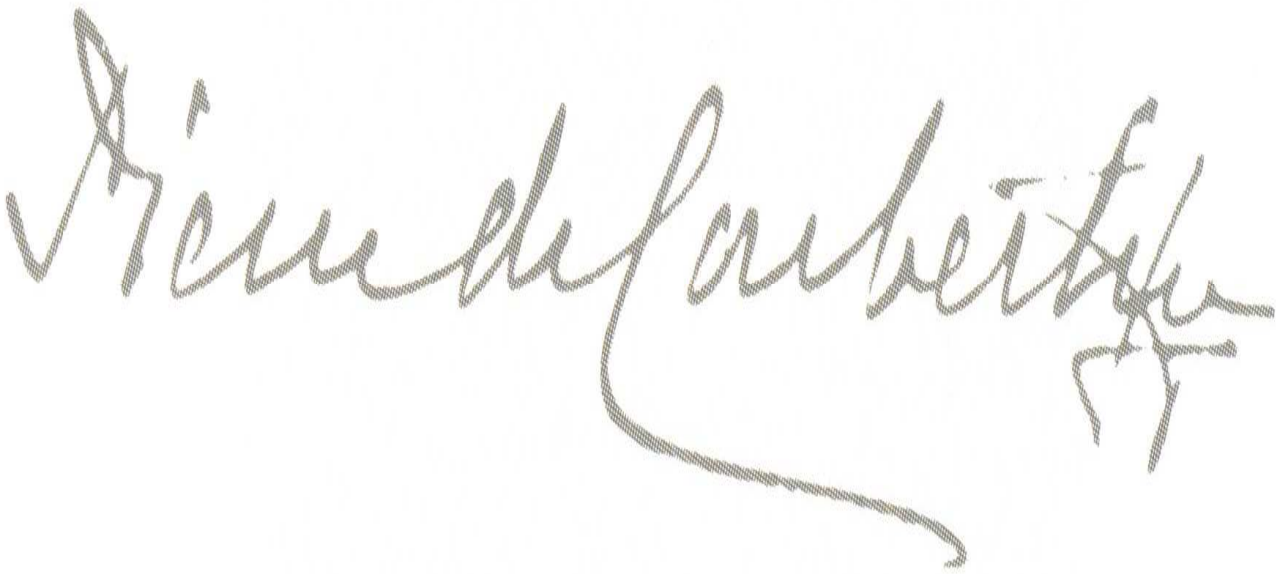
Copyright Pierre-de-Coubertin-Gymnasium Erfurt/ Μετάφραση 3ο Λύκειο Πύργου Pierre de Coubertin